

Vedrørende det spørgsmål, der er stillet her, vil jeg sige, at på et samråd den 10. april 2002 i Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg om indsatsen på kemikalieområdet oplyste jeg, at jeg har bedt Miljøstyrelsen om at komme med en statusredegørelse for dioxinområdet. Miljøstyrelsen er ved at lægge sidste hånd på redegørelsen, og jeg forventer derfor at sende den til Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg inden for meget kort tid.

I forbindelse med statusredegørelsen vil jeg tage stilling til min fremtidige indsats og på den baggrund tage stilling til allokeringen af de nødvendige ressourcer, hvad jeg også tidligere har oplyst.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at det af den kommende redegørelse vil fremgå, at indsatsen heller ikke er stillet i bero. Redegørelsen vil i lighed med tidligere år omfatte indsatsen på både miljø- og fødevarerområdet.

Nicolai Wammen (S):

Det er selvfølgelig udmærket, at ministeren har en redegørelse på vej, men det ændrer bare ikke ved, at både miljøorganisationer, erhvervsinteresser og en lang række andre har peget på, at det, at ministeren stillede det her i bero, har en meget skadelig signalvirkning.

Derfor må man spørge: Hvad er det, der gør, at ministeren synes, at det var væsentligt at stoppe indsatsen, om end måske kun midlertidigt, på et af de områder, hvor vi ved, at der er nogle meget store problemer?

Det er betænkeligt, at ministeren som led i de almindelige spareplaner på miljøområdet også har valgt at nedprioritere det her område. Så kan det være udmærket, hvis man så senere kan finde nogle penge et eller andet sted til at gøre et eller andet, det håber vi da meget at man kan, men indtil nu må vi sige, at det, vi har set fra ministeren også på det her område, går i den stik forkerte retning, nemlig at man nedprioriterer miljøet der, hvor der var brug for at opprioritere miljøet. Ikke mindst i forhold til dioxinindsatsen ved vi, at der er nogle kæmpe problemer, og derfor er det da tankevækkende, når fiskerne og miljøfolkene går hånd i hånd med et fælles budskab til ministeren, og det er, at det her må ministeren altså se at få lavet om på. Ministeren må se at komme ud af hængekøjen.

Jeg synes, ministeren burde gå længere end bare at sige, at det altid gør indtryk, når folk henvender sig. Jeg synes, ministeren burde lytte.

Pernille Blach Hansen (S):

Hele det her spørgsmål handler jo om, hvorvidt regeringen har nedprioriteret indsatsen over for dioxin, og derfor vil jeg gerne spørge til regeringens forslag til en strategi for bæredygtig udvikling. Det har vi jo været inde på før, men der står også interessante ting om dioxinindsatsen. Der er også en slappere formulering i den nye regerings plan, end der var i den gamle regerings plan, og det vil jeg da gerne bede om ministerens forklaring på.

I den tidligere regerings plan snakkede man om, at dioxinhandlingsplanen skulle videreføres, og så kunne man efterfølgende vurdere, hvordan man skulle sætte ind for at nedbringe belastningen med dioxin. Det er fuldstændig forsvundet i regeringens nye plan. Nu står der bare, at overskridelserne skal følges op.

Det vil sige, at hvor man før havde en plan, og hvor der også var en forpligtelse til at gå videre, står der nu bare i den nye regerings plan, at overskridelser af grænserne selvfølgelig skal følges op. Jamen det er jo indlysende for enhver, at hvis der er overskridelser, så skal man gøre noget.

Kl. 13.05

Det, der er pointen her, er, hvorfor regeringen også har gjort den formulering endnu mere slap. Hvorfor vil man ikke mere være så forpligtet til at gøre en ekstra indsats mod dioxinforurening, når vi ved, at det er så stort et problem?

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg kunne også godt tænke mig at følge lidt op her omkring fiskeriet. Er det sådan, at man er tilgæld med det danske industrifiskeri, og at man ikke er interesseret i at gøre den indsats, der skal gøres for at få nedbragt mængderne af dioxin, eller skal de bare have lov at sejle deres egen sø? Er det sådan, vi må forstå regeringens svar?

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Må jeg starte med at svare hr. Ole Vagn Christensen, der desværre ikke har mulighed for at være i Miljøudvalget, for ellers ville han jo have hørt, at det, miljøministeren siger i dag, er nøjagtig det, miljøministeren også sagde i samrådet, nemlig at Miljøstyrelsen er ved at udarbejde en statusrapport, som fortæller, hvor langt vi er nået, og hvad der skal gøres, og de anbefalinger, der kommer derfra, er de anbefalinger, miljøministeren vil tage med sig.